

עת"א 6285/02/15 - היועץ המשפטי לממשלה נגד ועדת השחרורים, אברהם קקון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 6285-02-15 היועץ המשפטי לממשלה נ' קקון ואח' 10 פברואר 2015
לפני

כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד
כב' השופטת זהבה בוסתן
כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

היועץ המשפטי לממשלה

העותר

נגד

1. ועדת השחרורים

המשיבים

2. אברהם קקון

נוכחים:

ב"כ העותר עו"ד רונית דוד

המשיב 2 ובאת כוחו עו"ד ליאורה אבנעים

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המשיב 2 (להלן: "המשיב") מרצה עונש מאסר רביעי למשך 17 חודשים בגין הרשעתו במכירת אקסטזי ובתיווך בחשיש לסוכן משטרתי סמוי ובאיומים על קצין מודיעין בכלא בו שהה כשאמר שיזרוק רימונים לחדר השינה שלו, נושא שני כתבי אישום, שצורפו כנספחים ג' לעתירה.

ביום 28.1.15 החליטה המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") לשחרר את המשיב על תנאי בתנאי התוכנית הטיפולית של מרכז "מחברים" שהוצגה בפניה ובפניו, בתנאי מעצר בית לילי למעט השתתפות בקבוצה, בתנאי עבודה ובתנאים אחרים המופיעים בעמ' 10 להחלטת הוועדה שהיא נושא העתירה שבפניו.

העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפניו כי שגתה הוועדה כאשר שחררה את המשיב למרות שלא עבר הליך טיפולי

לגמילה מסמים במהלך מאסרו ולמרות שעל פי מידעים חסיים ודברי הנרקולוג שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו, הוא עשה שימוש בסמים במהלך מאסרו.

העותר טוען כי שגתה הוועדה כאשר שחררה את המשיב בתנאי תוכנית טיפולית פרטית למרות שרש"א סירבה לקבל אותו לתוכנית שיקום מטעמה מאחר ולא השתלב בטיפול במהלך מאסרו הנוכחי, הוא פסיבי בנוגע לקידומו מבחינה טיפולית ולאור ניסיונות טיפוליים שנכשלו בעבר.

לא למותר לציין כי החלטת הוועדה נושא העתירה נתקבלה בדעת רוב של יו"ר הוועדה וחברת הוועדה ואילו חבר הוועדה התנגד לשחרורו המוקדם של המשיב מנימוקים המופיעים בסוף עמ' 8 ובעמ' 9 להחלטת הוועדה.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי היא לא התעלמה מהעבירות נושא מאסרו של המשיב, מהיות מאסרו מאסר רביעי, לאחר שבעבר הצהיר פעמים רבות כי הפסיק להשתמש בסמים, וכן לא התעלמה משחרורו המוקדם ממאסרו הראשון בתוכנית רש"א, אשר הופקע בשנת 2004.

הוועדה גם לא התעלמה מכך שהמשיב לא עבר הליך טיפולי ייעודי בנושא ההתמכרויות, אך קבעה כי הוא התנקה מסמים בכוחות עצמו והוא מטופל בקלונקס.

כך גם לא התעלמה הוועדה מהעובדה שהמשיב עבר טיפול בהתמכרויות במשך 9 חודשים בשנת 2010 ונפלט ממנו חודשיים לפני סיומו וחזר להשתמש בסמים.

חרף כל האמור לעיל, וחרף העובדה שהמשיב ביצע את העבירות נושא מאסרו גם לאחר שנולד ילדו, הגיעה הוועדה (בדעת רוב) למסקנה לשחרר את המשיב בכפוף לתוכנית שיקומית פרטית תוך ערנות לסיכוי הנמוך, אולם סיכוי זה, לדעת הוועדה, בתוספת המוטיבציה החזקה יותר, כפי שהביע המשיב בפניה, מפחיתה את הסיכון לציבור מפניו כך שניתן לשחררו.

חבר הוועדה, בדעת מיעוט, סבר כי המשיב הפר את הבטחותיו לא לחזור לתחום הסמים פעם אחר פעם ואינו ראוי לשחרור מוקדם, כאשר התוכנית שהוצגה לוועדה אינה שלמה ואינה מלאה.

חבר הוועדה עמד על הניסיונות הרבים שנעשו לשקם את המשיב בתוכנית רש"א ובתוכניות אחרות אך המשיב הפר ברגל גסה את שחרורו המוקדם ורישיונו הופקע.

ב"כ המשיב טוענת בכתב התשובה שהוצג בפנינו כי גם כב' השופט שיינפלד תמך בשחרורו של המשיב על תנאי לאחר שקבע כי הוא מודע לכל כישלונות הגמילה שהיו עד כה והביא את דברי המשיב לפיהם היום יש לו עוגן של ממש למוטיבציה לגמילה משימוש בסמים.

אף אנו, כמו הוועדה, איננו מתעלמים מהמוטיבציה המילולית שהביע המשיב בפנינו ובפני הוועדה בכל הקשור לגמילה

משימוש בסמים למרות שלא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו ולמרות שהליכים טיפוליים קודמים לגמילה מסמים נכשלו מנימוקים הקשורים בו.

כך גם לא ניתן להתעלם מהעובדה שהמשיב שוחרר על תנאי ממאסר ראשון, אמנם לפני שנים לא מעטות, בתוכנית טיפולית של רש"א, אך הוא הפר את האמון שנתנה בו רש"א ונתנה בו ועדת השחרורים כאשר חזר להשתמש בסמים ורישיון האסיר שלו הופקע.

אין מחלוקת שהמשיב לא עבר הליך טיפולי במהלך מאסרו הנוכחי, לאחר שנמצא בלתי מתאים להשתלב בהוסטל, לטענתו, בגלל יתרת מאסר קצרה. כך גם לא יצא המשיב לחופשות ולא ניתן היה לבחון את התנהגותו לטווח קצר של חופשה, גם בחיק משפחתו.

המשיב תולה את המוטיבציה שיש לו היום לא לחזור להשתמש בסמים ולא לחזור למאסר בילדו שנולד וברצונו להיות במחיצתו, אך לא למותר לציין שאת העבירות נושא מאסרו עבר המשיב לאחר הולדת ילדו, שלא מנע ממנו לחזור ולסחור בסמים.

עיון במידעים החסויים שהוצגו בפני הוועדה ובפנינו מעלה כי התנהגותו של המשיב במחצית שנת 2014 היא התנהגות שלילית בכל הקשור לשימוש בסמים ולהחדרתם לתחומי בית הסוהר וגם לכך, בנוסף לאמור בחוות הדעת הנרקולוגית, יש כדי לדחות את בקשתו של המשיב להשתחרר על תנאי בתוכנית טיפולית, אף מבלי להתייחס לתכניה.

לאור כל האמור לעיל, החלטת הוועדה נושא העתירה חורגת ממתחם הסבירות ומצדיקה התערבותה של ערכאה שיפוטית.

אנו מקבלים את העתירה ומורים על ביטול החלטת הוועדה מיום 28.1.15 לשחרר את המשיב על תנאי.

ניתן והודע היום כ"א שבט תשע"ה, 10/02/2015 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב 2.

ד"ר שמואל בורנשטיין,
שופט

זהבה בוסתן, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד